

RIDE & CAMP

PRESS REVIEW

Document updated in February 2020

Ride&Camp is an artistic travelling project for 2019 carried by Un loup pour l'homme, supported by Teatroskop (a programme initiated by French Institute, Ministry of Culture and Communication and Ministry of Europe and Foreign Affairs), City of Lille and Région Hauts-de-France, in partnership with French Institute. Un loup pour l'homme is supported by DRAC Hauts-de-France (French Ministry of Culture) through support to conventioned companies.

KULTURPUNKT / ZAGREB (HR) / 30 APRIL 2019

Kulturpunkt.hr

Razigrani laboratorij cirkuskih entuzijasta

O festivalu *Cirkobalkana*, raznovrsnosti programa i razvoju suvremene regionalne cirkuske scene razgovarali smo sa suosnivačem festivala Nikolom Mijatovićem.

Razgovarala: Ivana Pejić

Festival *Cirkobalkana* dio je istoimene regionalne platforme za razvoj suvremenog cirkusa, a sedmu godinu zaredom održava se u organizaciji *Cirkusfere* iz Beograda i zagrebačke *Cirkorame*. Ovogodišnje izdanje festivala započinje prvomajskim cirkus-piknikom u dvorištu Močvare, kojim se *Cirkobalkana* pridružuje proslavi dvadesetog rođendana zagrebačkog kluba. U idućih deset svibanjskih dana, ljubitelje suvremenog cirkusa očekuje dvanaest predstava renomiranih svjetskih grupa, kao i lokalnih i regionalnih umjetnika/ca, kao i bogat i raznovrstan program popratnih sadržaja. O ovogodišnjem programu, regionalnoj cirkuskoj sceni, značaju edukacije te uvjetima rada u polju razgovaramo s **Nikolom Mijatovićem**, suosnivačem festivala i jednim od voditelja Cirkorame,

udruge koja ove godine obilježava desetu godišnjicu ustrajnog rada na promociji suvremene cirkuske umjetnosti.

(...)

KP: I u dosadašnjim izdanjima *Cirkobalkana* je, uz renomirane umjetnike/ce iz svijeta suvremenog cirkusa, ustrajno zastupala male i neafirmirane regionalne produkcije, a ovogodišnjim programom stavljate poseban naglasak na njihov rad. Na koje sve načine podržavate mlade umjetnike iz regije?

Izvedbeno gledano, dosta mladih lokalnih umjetnika i umjetnica, kao i onih iz okruženja, selektirani su sa svojim predstavama i uvršteni u program festivala, a isto tako svi cirkuski umjetnici imaju priliku prijaviti se na *Open stage* program i nastupiti s drugim kolegama u formi kolaž cabaret večeri. Ove je godine festival *Cirkobalkana* partner u projektu *Ride&Camp* koji za cilj ima razvijanje suradnje između francuskih i regionalnih cirkuskih umjetnika. Voditelji ovog projekta su spomenuta svjetski poznata kompanija *Un loup pour l'homme*, koja će u sklopu festivala izvesti dvije svoje predstave *Face Nord* u Pogonu Jedinstvo i *Rare Birds* na Trnjanskom nasipu. Za vrijeme boravka u Zagrebu započinju i s radom na međunarodnom mentorskom projektu *Circle of Creativity* koji okuplja mlade cirkuske i plesne umjetnike iz Francuske, Slovenije, Srbije i Hrvatske. Projekt u fokus stavlja umjetničku kreaciju, odnosno, na koji način kreirati zaokruženu cjelinu poput cirkuske predstave – koje izvedbene alate koristimo, koji pristup, kako unapređujemo ili odbacujemo tehniku kojom vladamo... Projekt se nastavlja u rujnu na beogradskom izdanju *Cirkobalkane*, na kojemu

će sudionici imati priliku prezentirati skupnu kreaciju. Ovaj svojevrsni laboratorij u Zagrebu realiziramo u suradnji sa Zagrebačkim plesnim centrom i našim dugogodišnjim suradnicima, zagrebačkim centrom za nezavisnu kulturu i mlade Pagon.

Na osmišljavanju projekta *Circle of Creativity* radilo se više od godinu dana. Projekt je osmišljen tako da su u prvi plan stavljene potrebe regionalnih umjetnika i stvarni problemi s kojima se mladi umjetnici susreću pri radu na umjetničkoj kreaciji, a također je dosta dobro isplaniran i mentorski rad i vodstvo čitavog projekta, pogotovo zbog neprocjenjivog iskustva koju *Un loup pour l'homme* imaju u svom dosadašnjem umjetničkom stvaralaštву.

(...)

Objavio/la ivana [at] kulturpunkt.hr 30.04.2019

ZAGREB / VIDEO EXTRACTS

<https://youtu.be/kLr9yV6qc7I>

CELJAN / CELJE (SLO) / 3 JULY 2019

CELIJAN 964, 3. JULIJ 2019

celjan 19

Drugačna cirkuška predstava

Skupina Un loup pour l'homme, katero članica je tudi celjska plesalka Špela Vodeb, se je na svojem popotovanju iz Francije v smeri Balkana ustavila v knežjem mestu. Nastopajoči v svoji plesni cirkuški predstavi Rare birds razvijajo oblike, ki se neprestano spreminjajo v nekaj, kar povzroča vrsto reakcij. Bisivo ni v spektakularnem, ampak v sposobnosti prilaganja, pravijo.

Člani skupine so Alexandre Frat, Arno Ferreira, Mika Lafforgue, Ségi Parés, Frédéric Vernier in Celjanka Špela Vodeb.

Raztezanje v mestnem parku.

Vaja v senci pod krošnjami dreves, pozneje so nastopili na dvorišču Knežjega dvorca.

RTV - RADIO-TELEVISION OF VOJVODINA / NOVI SAD (RS) / 11 JULY 2019

Report about festival INFANT

Extracts and interviews about FACE NORD at National Theater in Novi Sad, Serbia

17'40 > 19'40

Full video :

http://media.rtv.rs/sr_ci/specijali/48620?fbclid=IwAR03858aq6KGvTKC8eArurrUiRUsvY6xyy8BOXd9HmGsErJrXg8nMQ5_uE

TV NOVA PULA (HR) / 26 JUNE 2019

Announcement of festival PUF and presentation of FACE NORD by the programming team
16'15 > 17'

Full video : <https://youtu.be/PB1iwBWz7PA>

KULTUR ISTRA / PULA (HR) / 4 JULY 2019

Dječja igra i dugo putovanje života

Translation :

« A child's play and a long journey of life

The third day of the 25th PUF - International Theater Festival was marked with performances in the public space near the Pula market, at the theater Dr. Inat with a concert on the terrace of the club Kotač in the Social Center Rojc.

On Narodni Square, the audience was greeted for this occasion around a constructed stage, while nearby neighbors had the opportunity to follow the show "Face Nord" from their windows and terraces. Un Loup Pour l'Homme is an international team of acrobats gathered around Alexandre Fray (carrier) and Frederic Arsenault (flyer) who since 2005 have been researching hand to hand.

"Face Nord" is a contemporary circus performance made up of four men who, through a set of game rules, explore power, balance, weight transfer, without a single spoken word. By testing the laws of physics through a system of rules so playful and funny they drive the audience through the reminiscence of children's games, the adults are so old, and the children are still everyday. Below this set of rules, the original language of acrobatics is clearly visible, with extraordinary psychophysical strength and crystal clear contact and intentions between the performers. Authors and acrobats are: Frédéric Arsenault, Alexandre Fray, Mika Lafforgue and Sergi Parés. »

(...)

Text by Ivana VOJNIC VRATARIC

Photos : PUF archives / Marko HAJDAROVIC

Original article in Croatian here :

http://kulturistra.hr/?p=102748&fbclid=IwAR3sfJooAP-HEOpIaUBA4RD8GqrhfkZbeGfJ3nGUWEFTyDZWXFIEjbTI_cu

REGIONAL EXPRESS / PULA (HR) / 4 JULY 2019

REGIONAL EXPRESS
NEZAVISNI ISTARSKI PORTAL

Održan treći dan PUF-a

DANAS PROGRAM ZAPOČINJE NA FORUMU PERFORMANSOM ŠIKUTI MACHINE

Jučer je na pulskoj Tržnici treći dan PUF-a otvorila predstava „Face Nord“ u izvođenju akrobacijske grupe "Un Loup Pour l' Homme Company" iz Francuske.

(...)

Rex/foto Manuel Angelini i Elvis Malagić

Full article :

<http://www.regionalexpress.hr/site/more/odran-trei-dan-puf-a?fbclid=IwAR0HPCKyUEJvnckR30Ayhe1ebGjEaY8XkJmJwDcqWnQR-8j1Q2aljNdONU>

TV NOVA PULA (HR) / 10 JULY 2019

Report about PUF festival and particularly about FACE NORD

Images Edi Gojak, réalisation Igor Fabris

Full video : <https://youtu.be/mn3eQBlyKs8>

ANNOUNCEMENT OF SHOW IN SPLIT (HR)

1/7/2019

KLFM

KUNST & LIEBE FREQUENCY MACHINE

Un loup pour l'homme: FACE NORD

<https://klfm.org/un-loup-pour-lhomme-face-nord/>

2/7/2019

Francuski cirkuski spektakl na platou ispred Doma mladih ovaj četvrtak!

<http://www.split.com.hr/novosti/kultura/francuski-cirkuski-spektakl-na-platou-ispred-doma-mladih-ovaj-cetvrtak>

2/7/2019

Francuski suvremeni cirkuski kolektiv gostuje u Splitu

<https://www.culturenet.hr/default.aspx?id=92031>

2/7/2019

Francuski cirkuski spektakl na platou ispred Doma mladih ovaj četvrtak!

<https://www.dalmacijadanas.hr/francuski-cirkuski-spektakl-na-platou-ispred-doma-mladih-ovaj-cetvrtak>

2/7/2019

Francuski cirkuski spektakl na platou ispred Doma mladih ovaj četvrtak!

<http://drumtidam.info/dogadanja/cirkus/15228-francuski-cirkuski-spektakl-na-platou-ispred-doma-mladih-ovaj-%C4%8Detvrtak>

3/7/2019

civilnodruštvo.hr

<https://www.civilnodrustvo.hr/francuski-cirkuski-spektakl-na-platou-ispred-doma-mladih-u-splitu/>

3/7/2019

By Renato Kragić

« One of the most prestigious French contemporary circus collections "Un loup pour l'homme" comes on July 4 at 21.30 in Split, on the plateau in front of the Youth House, where he will perform his "Face Nord" performance.

"Un loup pour l'homme" was founded in 2005 by **Alexandre Fray** and **Frederic Arsenault**. Their first joint production provided them with the title of Laureate Jeunes Talents Cirque Europe in 2007 and the title of artists who made acrobatic elements a completely new aesthetic solution and meaning, and completely changed the direction of using acrobatics in contemporary circus performances.

The "Un loup pour l'homme" collective influenced the entire generation of young circus acrobats. "Face Nord" is a contemporary circus play that is made up of amazing performers of four acrobatic games.

The game is constantly inventing rules and crossing obstacles, and acrobats test the physical limits of their bodies as well as the laws of physics.

Acrobats firmly commit themselves to the challenge, hoping to revive the child's playfulness among the audience. The play is also suitable for children, and the entrance is free. »

Original article in Croatian : <https://www.slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/611724/jedan-od-najcjenjenijih-francuskih-suvremenih-cirkuskih-kolektiva-39un-loup-pour-l39homme39-dolazi-u-split-na-plato-ispred-doma-mladih>

4/7/2019

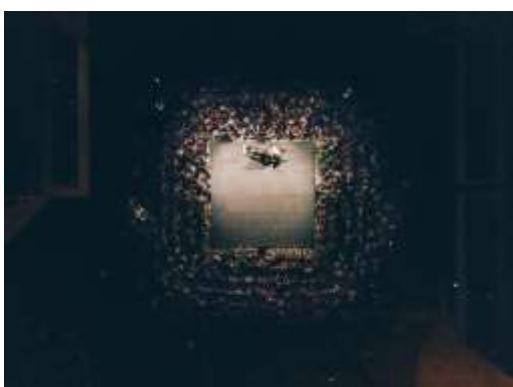
Cirkus na Domu mladih
<http://infozona.hr/news/cirkus-na-domu-mladih/10648>

GLEDAM / SPLIT (HR) / 15 JULY 2019

Face Nord: Junaci za koje morate navijati

« Iako je stranica/blog *gledam.org* prvenstveno posvećena kritikama dramskih kazališnih ostvarenja, svako toliko imam priliku prisustovati izvedbama koje iskaču iz klasičnih, dramskih okvira i, ako je sreće, ostave me pod dojmom koji mi ne dopušta da ne napišem makar kratku crticu, komentar, bilo što. Ista se stvar dogodila u četvrtak 4. srpnja, kada je na platou ispred **Doma mladih**, u organizaciji eksperimentalne izvedbene kompanije **ROOM 100**, nastupio jedan od najcjenjenijih francuskih suvremenih kolektiva **Un loup pour l'homme** i izveo predstavu **Face Nord**. Iako skeptična, što zbog lokacije, što zbog prirode izvedbe, već sam dolaskom na plato bila razoružana u svom cinizmu i procjeni kako će se na ovoj izvedbi okupiti tek šaćica uvijek istih gledatelja začinjena pokojim slučajnim prolaznikom. Oko improvizirane pozornice, kvadrata sastavljenog od puzzle spužvi za podlogu, okupilo se petstotinjak ljudi koji su se stisnuli na male tribine i oko njih.

Kolektiv *Un loup pour l'homme* čine četiri izvođača, **Alexandre Fray, Mika Lafforgue, Arno Ferrera i Sergi Pares**, koji predstavu doslovno nose na svojim ledima (i tijelima), lišeni ikakvih rekvizita na koje bi se oslonili i koji bi im olakšali fizički napor koji ova predstava nosi sa sobom. Međuvisnost njihove akrobatike ogleda se u međuvisnosti njihovih tijela i ostvaruje se u izvedbi u kojoj funkcionišu kao četiri izdanka istog organizma koji se na trenutke rasprši, samo da bi se sljedeći trenutak vratio u svoj izvorni oblik. Metaforički bi se ovdje dalo povezati i razglabati o ovakvim rješenjima koja upućuju na odnos pojedinac – kolektiv, jedinka – društvo, ali i na onu stranu koja je prisutna malo dublje ispod površine koja je dostupna već vizualno; četiri pojedinca svojim izvedbama tako ukazuju na važnost suigre, suživota i koegzistencije. Izmakneš li se, neće se urušiti tek onaj koji se na tebe naslanja – u tom se trenutku ruši cijeli sistem.

U skladu s ogoljelom scenom, i izvođači su odjeveni u svakodnevnu odjeću (odmak je tek vidljiv u uvodnoj sceni kada dvojica izvođača na sebi imaju kacige i štitnike za ramena kojih se kasnije rješavaju). Nema tu šminke, minimalna je i prisutnost glazbe, a svjetla reflektora tek se ponekad gašenjem poigraju s dramatičnošću narativa.

Neposrednost izvedbe i povezanost s publikom koja je doslovno obgrila prostor scene, cijelim trajanjem prisutne vraća na onu međuvisnost i ljudskost kojom je ova predstava ispunjena. Nisu pred vama nepogriješivi, uvježbani snagatori, akrobate koji prkose sili gravitacije i umoru. Četiri muškarca otkrivaju vlastitu ranjivost u snažnim izvedbenim sekvencama i formulacijama koje grade vlastitim tijelima. Oni su znojni, zadihani, umorni, na trenutke izgube bitku sa silom gravitacije, ali nikada ne posustaju. I u tim ih trenucima, zapravo, publika najviše voli i bodri. Svako posrtanje, posklizavanje i pad tada više nisu greške u izvedbi već prirodan slijed onoga o čemu predstava progovara – nakon svakog pada, potrebno je ustajanje i nastavak. Nakon svakog pada, potrebno je primiti ili pružiti ruku i pomoći da priča nastavi svojim tijekom dalje. Ali, možda i najbitnije, nijedan pad nije nešto na što se ne bismo mogli i trebali nasmijati. Izvođači vedro nastupaju svakom trenutku kada tijelo posustane pod naporom, njihova se vedrina rasteže u sekvencama nalik dječjim igrama i ponekom vragolastom izbjegavanju sudjelovanja u lančanim radnjama od kojih tijelima grade onaj već spomenuti organizam. A ovakav je pristup izvedbi, pogreškama (i životu), zaista zarazan, ako je suditi po reakcijama publike.

Prepoznati se u izvedbi koja se ne oslanja na dijalog, osjetiti povezanost s ljudima koji govore jezikom drugačijim od vas (kako doslovno jer je riječ o francuskom cirkuskom kolektivu, tako i preneseno – ovi izvođači prvenstveno govore jezikom tijela), u izvedbi koja je još uvijek više nepoznanica nego poznanica na splitskim i hrvatskim kazališnim daskama (strunjačama) svakako je najveći adut ove predstave. Stoga ni nije za začuditi se silnoj energiji koju je publika slala u smjeru izvođača u fizički najzahtjevnijim trenucima predstave; iako je očit poraz, za ove junake jednostavno morate navijati. »

Kristina Tešija

fotografije: Darko Škrobonja

Extracts translated :

« The immediate performance and connectivity with the audience that has literally captured the scene space returns to the interdependence and humanity with which this performance is fulfilled. (...) Four men reveal their own vulnerability in powerful execution sequences and formulations that build their own bodies. They are sweaty, exhausted, tired, lose momentum with gravity, but they never bother. And in these moments, in fact, the crowd likes the crowd. Any toss, slip and fall are no longer a performance mistake but a natural sequence of what the play is about - after each fall, it is necessary to get up and continue. After each fall, it is necessary to receive or provide a helping hand and to help keep the story continuing. But, perhaps most importantly, no drop is something that we could not and should laugh at. The performers perform brightly at every moment when the body gets tired of effort, their vagueness is stretched in sequences like children's play and somewhat vehemently avoiding participation in chain actions from which bodies of the already mentioned organism are made. And this approach to performance, mistakes (and life), is indeed contagious if it is judged by audience reactions. »

Original article in Croatian : <https://gledam.org/2019/07/15/face-nord-junaci-za-koje-morate-navijati/?fbclid=IwAR2LxmUtzZrXVvG2JADgzz1JVQ27DtfPNSeDoSoKgl7tUpME2YM-cVNeWyk>

Par Borka G. Trebešanin

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР ФРЕЈ, редитељ и кореограф

Земља је креативност коју уметник мора да култивише

Сматрамо да би „Ретке птице”, померањем граница позоришта и плеса, требало да донесу нову нијансу Битеф причи

Овогодишњи, 53. Битеф улази у саму завршницу. Поклоници нових позоришних тенденција вечерас ће од 19 сати имати прилику да виде представу француског новог циркуса „Ретке птице“ трупе „Вук за човека“ из Лиле коју преводи Александар Фреј, редитељ и кореограф. Ова представа ће бити изведена у сценском простору Луке Београд.

уну, поготово како се кретање развило кроз време: од пузњања, преко трчања, све док једног дана није дошло до, у случају птица, чак и летење! Ако применимо овај модел на акробатику, имајући на уму способност детета да расте кроз знатњељу и процес покушаја и промашаја, ураламо у фасцинантан свет могућности и њиховог проширивања, који је у непрестаном развоју.

и у спремност људских бића на иновације. Оно што нас је такође инспирисало јесте осврт на време: како истражати? Како развити одржливу физичку активност, а да при том не одустанемо од својих сноха, а један од њих је за акробате, очигледно, летење!

Публика ће бити увучена у фасцинантну трансформацију непрекидног покрета, далеко од традиционалне смеше нумера академског циркуса. Покренућемо жиру сарадњу и прилајдливост, пошто представа ће изврђаја залхтева много игре и импровизације. Ништа није зајртано унапред и не постоје две идентичне изведбе.

Одакле ипак толику и такву креативну енергију? Каква је уметничка понуда Француске данас? Често говорим да је акробата одрасла особа која никада није престала да култивише вољу унутрашњег детета да истражује могућности сопственог тела. Исто важи и за уметника. Погледајте природу: где год се појави празнина или се измене околности, након одређеног времена ће се појавити нешто ново, у новом облику, докле гољ не уништите земљу из које све расте.

Земља је креативност коју уметник мора да култивише. Француска иуди, уз помоћ јавног система културе, богато до изведбене уметности, како институционалне тако и оне које тек настају. Уобичајене области као што су позориште и плес отварају се ка мешовитим формама које користе све

расположиве алате: физичке, гласовне, технолошке... Савремени циркус се брзо развија и предлаже нове начине да се физичка активност укључи у сценски наступ.

Шта данас заокупља уметничку знатњељу? Како доживљавате глобалне токове чији смо и ми део, свако на свој начин?

Уметнике, наравно, интересује уметност, пре свега она којом се и сами баве, али и друге уметничке праксе као што су сликарство, фотографија... Све чешће инспирација долази и из других извора, као што су друштвене науке, природне науке, или и само посматрање света који нас окружује. Данас је важно да заједно преиспитивамо друштвени аспект, олносе међу људима, као и место човека у природи: питања екологије, одржливости и климатских промена. Суочавање са новим проблемима нас, као уметнике и грађана, тера да посматрамо ствари из друге перспективе и да нађемо нове изразе и начине да преведемо потребе данашњице у нову креативну енергију.

Борка Г. Требешанин

Фото Lou Henry

— Последњих неколико година размишљамо о доласку и представљању нашег рада и уметничке визије у овом региону, и зато смо, са нашим локалним партнером Циркобалканом, радили на изградњи такозваног *Ride&Camp* пројекта, са којим смо тренутно на турнеји по Балкану. Ово ће нам бити прва посета Београду, иако смо почетком јула били у Новом Саду, на фестивалу Инфинит, где смо изводили представу „Face Nord“ — ка же за „Политику“ Александар Фреј.

Шта се крије иза вашег „новог циркуса“ односно представе „Ретке птице“ у којој нема никаквих птица, вукова, нити других животиња?

Нови циркус је за нас уметност акције, укорењене у сржи нашег физичког бића. Иако се акробатика посматра као истраживање физичких вештина и могућности, ми откривамо реалност људске природе, при чему морамо да се сучимо са законима физике, као и једни са другима. Ове „Ретке птице“ су фасциниране у којој мери је природа спремна да се прилагођава и еволуира, и кроз флору и кроз фа-

„Позвани“ за крај Битефа

Плесно остварење „Позвани“ кореографа Сене Бајенса у продукцији белгијске трупе Ултима Вез из Брисела биће изведено вечерас у 21 сат, као последња од 12 представа у званичној селекцији 53. Битефа. Представа „Позвани“ није случајно остављена за сам крај главног фестивалског програма. У њој се, по речима Ивана Меденице, селектора и уметничког директора Битефа, сублимирају главне фестивалске линије и уметничка – имерзивни театар, и тематска – распад заједница и покушај њене обнове.

Како ће се „Ретке птице“ уклонити у српску, битефовску причу? Шта вас је инспирисало да радите ову представу?

Сматрамо да би „Ретке птице“, померањем граница позоришта и плеса, требало да донесу нову нијансу Битеф причи. После дугог рада на идеји борбе, дошли смо до ове представе са намером да пружимо свету и неке оптимистичне могућности, са вером у слободу

ИНТЕРВЈУ

АЛЕКСАНДАР ФРЕЈ

један од оснивача трупе "Вук за човека", гост 53. Битефа

ФРАНЦУСКА циркуска трупа необичног назива "Вук за човека" већeras ће наступити пред публиком 53. Битефа и извести "Ретке птице": шесторо акробата, балансирањем на рукама сугерише нам да "човечанство сачињавају појединци који, иако различити, ипак зависе једни од других". У сталном покрету, извођачи повезују своја тела, трагају за необичним формама, прелазе препреке изражавајући став да је основа акробатског чина акција, а не демонстрација... О свemu томе, за наш лист говори Александар Фреј, један од оснивача трупе.

■ Ваша представа заснива се на апсолутном поверењу међу извођачима. Да ли ово телесно заједништво сугерише могућност духовне близости људи у отуђеном времену?

- Да! Наша односи су на сцени сачињени су од заиста конкретних потреба: хватање, држање, комуникација, тренутне одлуке. Ово је омогућено тиме што гледамо једно у друго, обраћамо пажњу, кроз

директан контакт и додир. Ми се не претварамо да је духовна близост могућа, ми омогућавамо да се она деси уживо на сцени. У овим временима отуђености, како ви то кажете, и развоја индивидуализма,

ПРИЧАМО ЈЕЗИКОМ СТОМАКА

■ УВЕК ЧУЈЕМО СВЕ РЕАКЦИЈЕ ПУБЛИКЕ

циркуска уметност је добар доказ да човек још увек може да створи неку врсту колективног бића, које истовремено поштује и сваки појединачни идентитет.

■ Назив представе је "Ретке птице". Да ли то значи да су овакви односи, ипак, чешће изузетак него правило?

- "Ретке птице" прецизније значи да, само захваљујући таквим односима, ви можете заћи у нову област или у нове територије, где ћете себе пронаћи и обогатити. Без ове културе поверења и "заједништва" ризикујете

да останете затворени у себи и заробљени у сопствене навике и убеђења.

■ Какве су најчешће реакције гледалаца?

- Први и веома важан однос са публиком јесте то што заиста видимо једни друге: ја знам да си ти ту, ти знаш да сам ја ту,

немамо где да се скријемо, само можемо да поделимо исти тренутак, исти доживљај. Такође, наше извођење дешава се на поду, на ис-

ЖИВОТИЊСКА ПРИРОДА

■ ИМЕ трупе је интригантно, "Вук за човека"...

- То је део изреке која каже "Човек је вук за човека". Исправа, ово нас подсећа на то да смо ми, било као група или као појединачи, сами себи највећа опасност. Тиме што смо задржали само "Вук за човека" такође желимо и да признамо овај део "животињског" који постоји у нашој људској природи, као потребу да нађемо праву меру: потреба нам је цивилизација, али су нам такође потребни и инстинкт и страст. Ризик је и оно што нам омогућава да растемо али, као и увек, не претерано много. Који део вука у себи морам да нахраним како бих заокружио своју људску природу?

том смо нивоу. Ово ствара једноставан контакт из ког се осмелимо да заједно кренемо истим путем, оним на који видимо публику за време ове представе. Ми чујемо све звукове, реакције публике, повике "јао" или "ох": гласне реакције страхова или изненађења, али и тихе тренутке одушевљења.

користимо говорни језик, упућујемо на оно што се налази у основи постојања на свету, за сваког од нас, реланост нашег тела и његове невероватне могућности. Ми често кажемо да не причамо језик мозга већ језик стомака. Емоције су, некако, у стомаку. Бити акробата значи бити одрастао човек који се још увек игра својим телом, баш као што деца испитују своје могућности на игралишту. Према томе, ми верујемо да смо постигли неку врсту универзалног облика комуникације, јер, док смо били деца која су на путу да постану одрасли људи, сви смо покушавали да стojимо и такође прво икисили падање. ■

Б. СТРУГАР

АТРАКТИВНО Фреј у представи "Ретке птице"

Фото Снимане Ермином

150 MINUTES / 18 SEPTEMBRE 2019

Interview TV à l'occasion de la présence d'Un loup pour l'homme au sein du festival Cirkobalkana, images de répétition de Rare Birds

<https://www.facebook.com/watch/?v=423954204765618>

LOOKER WEEKLY / 27 SEPTEMBRE 2019

<https://www.lookerweekly.com/najavljujem0/svecano-zatvoren-53-bitef/>

SVEČANO ZATVOREN 53. BITEF

Extraits : « 53. Bitef svečano je zatvoren kao Bitef Grad u Luci Beograd. Nakon održane predstave Pozvani i Retke ptice, održana je ceremonija dodele nagrada. (...)

Radiša Kričak, menadžer za komunikacije I&F Grupe, dugogodišnjeg prijatelja festivala, proglašio je nagradu publike za predstave i to: treće mesto - Tartif, reditelja Igora Vuka Torbice, drugo mesto - Retke ptice, kompanije Vuk za čoveka, a prvo mesto pripalo je predstavi Ali: Strah jede dušu. »

Traduction : « 53. *Bitef is officially closed as Bitef City in the Port of Belgrade. Following the Invitation and Rare Birds performance, an awards ceremony was held (...)*

Radisa Kricak, communications manager of the I&F Group, a longtime friend of the festival, announced the award audiences for performances: third place - Tartiff, director Igor Vuk Torbica, second place - Rare Birds, of the company Un loup pour l'homme, and the first place went to the play Ali: Fear Eats the Soul. »

VIJESTI / 5 OCTOBRE 2019

par Nataša Gvozdenović

Extrait : « Retke Ptice, kompanija Vuk za čoveka, Francuska

Ova predstava novog cirkusa izvedena je rafinirano, a vrlo snažno poput čiste poezije - kako je ljubav derivat kulture i nadgradnja implusa za razmnožavanjem pre svega, novi cirkus nas poziva u buđenju duha, inače ne bismo bili ništa doli životinje. »

Traduction

« Rare Birds, Un loup pour l'homme, France

This performance of new circus is refined, very powerful like pure poetry - as love is a derivative of culture and an impulse to reproduce above all else. New circus invites us to awaken the spirit, otherwise we would be nothing else than animals. »

« Po kome mi hodamo », par Dragana Bošković

ПОЗОРИШНА КРИТИКА - 53. БИТЕФ

По коме ми ходамо?

Пише:
Драгана
Бошковић

"Ретке птице", трупа "Вук за човека", Лил

ПЕТ младића и једна девојка ходају, под циркусском шатром, једни по другима, готово уопше не додирујући тле. Трче, преплићу се, скачу у простору, опет се дочекујући на другоме...

Француски "нови циркус" представљен је трупом "Вук за човека", мада је у представи човек човеку био подршка, никако "вук"... У овој представи, коју само

Један велики драмски стваралац је, давно, дефинишући суштину позоришне уметности опоменуо, да је дубити на глави великa уметност, али, инак, није позориште... Шта ли је тиме хтео да каже??!

Ако се замисли упитност, треба ли "нови циркус", у овој, сувише једноставној форми, да стигне до Битефовог Главног програма, треба поштено признати да смо

акробатика дефинише као циркус, има тензије. Од уздржаног контакта, на почетку, кореографија касније достиже драматичне размере, до те мере да акробате понекад морају, уз осмех партнери и нежан додир, да се спусте и на тле... Те форме, које се мењају у ходу, стварају утисак неког сценског календоскопа, лебдења у ваздуху, забаве, лакоће, до које се, као и у "правом" циркусу, тешко стиче, дуготрајним тренингом.

Рецимо то овако: ако се до резултата позоришног дела стиже само тренингом, а не сложеним процесом раста драме и збивања, колико тај жанр, опет да кажемо, може да се сматра позоришним?... Фудбалска утакмица подразумева и играче, и гледаоце, чак и тензија расте. Да ли тиме постаје блиска позоришту?... У класичном циркусу, "Сирк д солеј", на пример, подршка партнера и колективни чин достижу врхунац. Је ли то, такође, театар? Где је разлика (сличност) акробатске "акције", са позоришном радњом?

отворених уста уживали у умешу шест француских "циркузаната". Шармантио, забавно, спретно, "у зноју лица свог", што говори о напору који је за ту "забаву" неопходан, извели су свој мали шоу за дете у нама. И то је био доживљај који је сувише забаван да би покренуо велика питања, о интеракцији међу људским бићима и неискоришћеним могућностима друштвене подршке. "Стално стање иеравиотаже", чemu трупа "Вук за човека" ("Човек је човеку вук?") тежи, превише је филозофска мисао, којој је потребно чвршће упоришиће у самом перформансу.

Када је Јован Христић, можда најзначајнији српски позоришни критичар, за "Сан летње ноћи", који има везе са циркусом, у режији Линдзија Кемпа, пишући о 15. Битефу, рекао да више не припада позоришту, дошао је у сукоб са обожаваоцима Кемпове представе, али и са онима који "нови циркус" сврставају у позоришни жанр. Поготово на озбиљним фестивалима. ■

Фото Снимашне Ерханићи

RTS - RADIO BEOGRAD 2 / 8 OCTOBRE 2019

Documentaire sonore « Pod crvenim cirkuskim šatorom »

(traduction : « sous le chapiteau rouge du cirque »),
par Milena Radić (29'51)

<http://www.rts.rs/page/radio/sr/story/24/radio-beograd-2/3687695/govori-da-bih-te-video.html>

Milan 3:50 : ...da malo objasnim kako je sve nastalo I kako smo krenuli sa cirkusom uopšte ovde u Srbiji... pre deset godina se okupila tu jedna ekipa žonglera i akorbata, koji su imali želju da razvijaju savremeni cirkus kod nas. S obzirom da smo se svi edukovali i sticali znanje preko u zapadnoj Evropi, Francuskoj, Španiji, Nemačkoj i Italiji, gde smo uvideli koliko je veliki taj savremeni cirkus i jak u svetu kulture, odlučili smo da uz podršku kulturnog centra REX kojinam je u to vreme da oprostор zavežbu, pokrene moudrženje građana da bismo mogli i formalnoda postojimo i apliciramo za projekte I za sredstva za realizaciju tih projekta...

Translation: ... *I will explain how it all begun and how we started with circus here in Serbia... Ten years ago, a group of jugglers and acrobats gathered around the common wish to develop contemporary circus in Serbia. Since we all got educated and gained knowledge in Western Europe, France, Spain, Germany and Italy, we realised how big is the field of contemporary circus and how powerful it is in the field of culture. Having this in mind, with a support of the cultural center REX who gave us a space for training at this time, we decided to start an association so that we could formally act applying with projects for subventions for their realisation...*

Vladana4.57: ... sam cikuska umetnica iz organizacije Cirkusfera i iz ekipе Cirkobalkana. Pa ja sam nekako najstarji clan Cirkusfere, mi smo zapravo pokrenuli celu tu priču i formalno se registrovali u sistemu, ali tadaje sve to bilo na mnogo nižem nivou nego sada... tako nekako je to krenulo da se razvija kroz saradnje, međunarodne saradnje sa drugim oragnizacijama i umetnicima, te je tako nastala i Cirkobalkana, kao neformalna,zasada,koja je ustvari spojila Srbiju i Hrvatsku počevši pre 7 godina sa Cirkobalkana festivalom, koji se desio prvi put u Beogradu i Zagrebu... krenulo je lagano i entuzijastično... nakon 7 godina Cirkobalkana festival je postao na neki svoj način brend, ipak je to jedini festival koji dovodi razne cirkuske predstave iz Španije, Velike Britanije, i u saradnji sa Franciskom kompanijom Un loup pour l'homme koja izvodi svoje dve predstave na festivalu, ...neki subjektivni osjećaj je fenomenalan, sve to ide u super smeru...

Translation: ... *I am an artist of contemporary circus, a member of Cirkusfera association and Cirkobalkana team. Somehow I am one of the oldest members of Cirkusfera. When we started this whole story and formally registered our association in the system, everything was on a much lower level then now... It has begun through meetings, international collaborations with other organisations and artists, and that is how we also created Cirkobalkana, informal at that time. We started Cirkobalkana festival seven years ago, happened for the first time in Zagreb and Belgrade, and it merged the work of people from Serbia and Croatia... it started leisurely and enthusiastically...After 7 years Cirkobalkana turned out to be some kind of brand, nevertheless it is the only festival that invites circus shows from Spain, Great Britain...and this year is cooperating with the French company Un loup pour l'homme, that will present their two shows at the festival,... subjective feeling is phenomenal, everything is going in a great direction...*

Nikola 8:09 : ...gajim nekakvu ljubav prema cirkusa još odkad sam bio jako mali tata me je stalno vodio u cirkus. Nekada su u Beograd dolazili veliki cirkusi iz cele Evrope... ti veliki šatori... i jasam to jako voleo, nekako sam bio pod puno očaran time... cirkus mi je ostao kao nešto što me je jako držalo... tada nikad nisam uspeo doći do neke informacije kako se čovek može time baviti u životu... zapravo sam sam počeo da to prakticiram i vežbam... onda sam počeo da otkrivam celi taj svet...

Translation: ... *I loved circus ever since I was a little boy when my father would often take me to circus. Back*

then, big circuses from all over the Europe were coming to Belgrade... with those huge tents... and I loved it very much, somehow I was completely fascinated by it...and this fascination continued...Back then I could never manage to get any information how somebody can start practicing it...so actually I started by myself, to practise and rehears... and after that I started to discover that whole world...

Milan 15:45 : ...naša vizija i ideja korišćenja ovog šatora i festivala jeste zapuno različnih predstava u određenom periodu, ove godine je bilo 9 dana, za 9 dana smo imali 7 predstava iz Španije, Francuske, Velike Britanije, Hrvatske i Srbije...

Translation: ... our vision and idea is to use this tent and festival for a lot of different performances over some period of time. This year it lasted nine days, during which we had seven shows from Spain, France, Great Britain, Croatia and Serbia...

Nikola 18:55: ...u suvremenem cirkusu se umetnici dotiču različitih tema koje se tiču društva, politike, svega onoga što nas zapravog okružuje i to je nekakva reakcija na ono što mi živimo i naravno uz tehniku koja je cirkuska...

Translation: ...contemporary circus artists are addressing many different subjects concerning society, politics and all that surrounds us. Their work presents some kind of reaction on what we live, using circus techniques...

Špela 20:50: ..ja sam iz Slovenije ali radim sa grupom Francuskoj, sa grupom Un loup pour l'homme... ti projekti to su projekti života; nije samo umetnost već je život...

Translation: ... I am from Slovenia and I work with a company in France, Un loup pour l'homme... these projects are projects of life; it is not merely art, it's life...

Milan 23:20: ...circus mora da se voli da bi se bilo unutra, inače ne može, to ne ide. To moraš da voliš da bi bio unutra i da ti nije teško da to radiš. Inače je izuzetno naporno... cirkus je način života, kad se uđe u cirkus, ušosi, cirkus te pojede, toliko te uzme da eto ja sam nekako navikao da potujem, volim da potujem, stalno sam na putu, imam dvoje dece i oni su sada sa nama, skor sve vreme dok ne krenu u školu a onda ćemo videti kako... cirkus je jedna kompleksna umetnost, a malo ljudi se bavi time; malo producenata, tako da ja konkretno se bavim svime, pored toga što sam izvođač, radim i administraciju, i produkciju, organizujem, čistim, perem, kuvam...

Translation: ...for being inside of a circus you have to love it, otherwise it's impossible, it does not work. You have to love it to be inside and to be able to work hard without finding it hard to do. Otherwise it is extremely tiring... circus is a way of life, once you enter inside you are in, circus eats (takes) you and overwhelms you. Now I got used to travelling, and I love it. I'm always on the road. I have two kids who are with us almost all the time, until they start school, then we will see how... circus is a complex art, and not a lot of people are practicing it; there are just few producers, so I am working as one, beside being a performer. I am also administrator, producer...I organise, I clean, I wash, I cook...

CANAL ALPHA / 15 OCTOBRE 2019

Interview TV d'Alexandre Fray

« La compagnie de cirque Un Loup pour l'Homme fait halte à Sainte-Croix. Pendant plusieurs semaines, les 6 acrobates ont sillonné les routes de l'Europe pour aller à la rencontre des organisations, artistes et des institutions qui soutiennent l'émergence du cirque contemporain. Dans le Nord vaudois, le Zarticirque accueille la troupe pendant trois jours pour un forum de rencontres artistiques. Ateliers, spectacles et échanges entre le public et les professionnels de la branche sont au programme. »

<http://www.canalalpha.ch/actu/duplex-alexandre-fray-cie-un-loup-pour-lhomme/>

LE JOURNAL DE STE CROIX / 23 OCTOBRE 2019

Cirque : ils marchent sur des nuées de mains

La compagnie « Un loup pour l'homme » était en résidence à Sainte-Croix.

C. Darsey

Six artistes acrobates. Un décor sobre. Il n'en faut pas plus pour émerveiller. Pour conclure la venue de la compagnie « Un loup pour l'homme », la troupe

offre un spectacle. La production fait partie d'un projet plus large qui relate la diversité de l'art du cirque. L'expérience mise sur pied par des acteurs locaux dont

l'École de cirque de Sainte-Croix, LeZarti'Cirque, fait tourner les têtes.

Page 3

Au carrefour des arts et de la rencontre

Texte : I. Debruyne
Photo : C. Carisey

Fluidité d'un duo.
Progressivement d'autres artistes s'introduisent sur la scène circulaire. Six corps se meuvent avec énergie et grâce. Prouesses chorégraphiques et parades sur des tours de piste s'entremêlent. Le mercredi 16 octobre, la compagnie « Un loup pour l'homme » a offert un spectacle au Centre Sportif des Champs de la Joux. Comment une telle performance naît et se produit à Sainte-Croix?

Un décor minimal. Un tapis rond de couleur beige autour duquel se développent des gradins en bois. Un éclairage puissant. L'architecture rappelle l'art du cirque. L'aspect épuré de l'aménagement évoque la danse contemporaine. La troupe internationale explore les frontières entre plusieurs disciplines. « Nous sommes tous issus de milieux différents. L'une provient de la danse de salon. L'autre du théâtre ou encore des arts martiaux. Chacun amène une dimension nouvelle à notre expression du cirque », souligne Alexandre Fray, directeur artistique. Au centre de leur démarche figure le dialogue dont celui entre la souplesse et le tonus. Les corps se contorsionnent, se confondent. Ils donnent entre autres l'impression de courir sur l'air. Les mains des uns sont les supports pour les pieds des autres. Le mouvement évoque

Un espace « cirque » créé dans le Centre sportif.

l'élegance d'un cheval faisant des figures de dressage dans un enclos.

Échange: une figure de style

Que l'échange est la force motrice derrière « Un loup pour l'homme » s'observe à d'autres niveaux. En introduction, Alexandre Fray lance : « Le spectacle est comme une plante. Il évolue sans cesse ». L'improvisation demeure au centre. Les compositions sont prédéfinies. L'exécution et le rythme varient. La particularité du moment et du public contribue à la création de chaque performance. L'ancrage

dans une agilité créatrice est mis en verve par « Ride & Camp », le projet itinérant. Durant trois ans, la troupe est allée à la rencontre de cirques locaux aux Balkans et en Europe de l'Est. Plus qu'artistique, l'initiative se veut sociétale. « L'acrobatie nécessite une collaboration étroite. Des personnes de tous horizons se sont retrouvées autour du cirque. L'expérience fut fascinante. Terminer la tournée avec une halte à Sainte-Croix est une belle apothéose ».

En effet, la région leur fut en même temps inconnue et familière.

« C'est une première pour nous sur le Balcon du Jura. Cependant, le cadre rappelle la Franche-Comté, ma région natale. Notre amitié de longue date avec Christine Daigle, acrobate, l'accueil chaleureux de Dominique et Yves Bugnon de l'école LeZarti'Cirque et celui d'autres acteurs locaux nous donnent le sentiment d'être en terre connue », conclut Alexandre Fray. La halte de « Un loup pour l'homme » s'est pleinement appuyée sur le réseau culturel de la région. Le spectacle fut la cerise sur le gâteau pour les amateurs de l'art de la scène.

JOURNAL DE STE CROIX / 25 OCTOBRE 2019

LE JOURNAL de Sainte-Croix et environs

À l'école de cirque

Après deux heures de découverte et d'entraînement avec deux membres de la compagnie « Un loup pour l'homme » : première pyramide !

Les oiseaux rares en spectacle

Humain, canidé, oiseau, félin, on ne sait plus où situer ces acrobates.

Samedi, la pluie a poussé la compagnie « Un loup pour l'homme » à se replier à la Maison pour Tous, pour présenter son spectacle « Rare birds », initialement prévu en extérieur sur le site des Forges. Ils étaient une centaine à être venus en famille observer ces oiseaux rares. La troupe, composée de cinq hommes et une femme, a embarqué le public dans un tourbillon d'émotions. Une heure de poésie en mouvements, passant de la lenteur à la course folle

autour de la piste ronde infinie. Les acrobates ont joué une partition très précise, toutes les parties des corps, même les plus improbables, servant d'appui. La bande-son minimaliste laissait entendre les souffles, les bruissements et même les sourires... Un très joli moment que l'on doit à Alexandre Fray, acrobate, directeur de la troupe et habitant d'Aubigney. « Nous terminons notre tournée internationale à la maison », a-t-il déclaré. Quelle bonne idée !